

WESPAZJAN HIERONIM
KOCHOWSKI

Psalm XIV

WESPAZJAN KOCHOWSKI

PSALMODIA POLSKA

Psalm XIV

Domine quid multiplicati sunt¹.

Psalm 3

KORONA POLSKA WZIĘTOŚĆ NA SIĘ NIEPRZYJACIÓŁ WYLI-CZA

Panie, czemuż się namnożyło tych, co mię trapią? a bez dania okazji co dzień mi nieprzyjaciół przybywa?

Bliscy moi i przyjaciele przeciwko mnie zbliżający się stoją.

Cytra moja obróciła się w smutek, napój mój w truciznę; kiedy z przyjaźni sąsiedzkiej widzę na zgubę odpowiedź i nieubłagane zajątrzenie.

Jeżelim² przymierza nie strzymała? umowę złamała? albo na zdradzie komu była? Sama się sędzę, że słusznie tę zawziętość ponoszę.

Ale jeżelim cudzego nie pragnęła, pokoju nie wzruszała, do wojny nie dała okazji: czemużby mię te stósy³ potykać⁴ miały?

Ty wiesz, mój Panie, żem spokojny żywot i zgodne obejście z każdym zawsze kochała, a za to mię teraz te kłótnie zewsząd ogarnęły.

Gdy oto swywołny⁵ Zaporoziec potargawszy obowiązki poddaństwa, z krymskiem po-gaństwem nastąpili na mnie uciążliwie.

Oraz upatrzył w nieszczęściu mojem czas przedtem ode mnie⁶ gromiony Moskal; i nie chciał zaspać pogody⁷ w odbieraniu zawojowanych derewni⁸.

Poszła za wiatrem i borealna Szwecja, a w temże zamięszaniu łatwiejszego próbowała połowu.

Aż też honorowany ode mnie Transylwańczyk, przeważywszy się przez Krępak, bez opowiedzenia wojny, kraje mi pustoszył.

Wszyscy ci mówili i urągali wszetecznie: «Nie ma Polska zbawienia w Bogu swoim».

A ono Ty, Panie, jesteś obrońca mój i puklerz nieprzebity; siła moja, która chociaż poniży, znowu podniesie głowę moją.

Bo cóż wskórali i co za korzyść odnieśli, którzy się na zgubę moją sforsowali? Mało co mię umartwiwszy, sami w oczach moich marnie przepadli.

Rozmarzył chmielny trunek ukraińskiego Spartaka, że i Rzymowi groził; kędyż jest wycięto⁹ drzewo, usechł pniak, pokruszyły się gałęzie.

Kędyż jest Ukraina? która po trzykroć sto tysięcy ludu szyzmatyckiego¹⁰ wyprawiała na wojnę, a teraz i na zupełną sotnię zdobyć się nie może.

¹Domine quid multiplicati sunt (łac.) — Panie, jakże wielu jest tych (którzy mnie trapią); Psalm 3. [przypis edytorski]

²Jeżelim przymierza nie strzymała (daw.) — konstrukcja z przestawną końcówką czasownika i szykiem przestawnym, inaczej: jeżeli nie strzymałam przymierza (tj. czyż nie dotrzymałam przymierza). [przypis edytorski]

³stos a. sztos (daw., z niem.) — uderzenie, cios, pchnięcie. [przypis edytorski]

⁴potykać (daw.) — spotykać. [przypis edytorski]

⁵swywołny (daw.) — swawolny, samowolny. [przypis edytorski]

⁶ode mnie gromiony (daw.) — gromiony przeze mnie; pokonywany przeze mnie. [przypis edytorski]

⁷zaspać pogodę (daw.) — przeoczyć dogodny czas. [przypis edytorski]

⁸derewnia (z ros.) — wieś. [przypis edytorski]

⁹wycięto jest (daw. forma) — dziś forma r.n.: jest wycięte, zostało wycięte. [przypis edytorski]

¹⁰szyzmatycki (daw.) — schyzmatycki; tu: prawosławny. [przypis edytorski]

I drugi się niewiele ucieszył, puste uroczyska realami oplacając; albo i szwedzka furia, że króla straciwszy, coś się jej cegieł w Inflanciech dostało.

Węgierska hałastrą poszła w Krym zabrana; a pryncypał w ostatniej rozpaczycy skończył, z państwa degradowany.

Boś Ty, Panie, wygubił wszystkie, przeciwiające mi się bez przyczyny, i pokruszyłeś zęby grzeszników.

Ufam i dalej, że mię z paszczyki żarłoka wybawisz, a nad ludem swoim pokażesz miłosierdzie Swoje.

Chwała Ojcu i Synowi, i Duchowi świętemu etc¹¹.

---

¹¹etc. (łac.) — skrót od *et caetera*: i tak dalej, i tym podobnie. [przypis edytorski]

Ten utwór nie jest objęty majątkowym prawem autorskim i znajduje się w domenie publicznej, co oznacza że możesz go swobodnie wykorzystywać, publikować i rozpowszechniać. Jeśli utwór opatrzony jest dodatkowymi materiałami (przypisy, motywy literackie etc.), które podlegają prawu autorskiemu, to te dodatkowe materiały udostępnione są na licencji Creative Commons Uznanie Autorstwa – Na Tych Samych Warunkach 3.0 PL.

Źródło: <http://wolnelektury.pl/katalog/lektura/psalmodia-polska-psalm-xiv/>

Tekst opracowany na podstawie: Wespazjan Hieronim Kochowski, Trybut należyty wdzięczności wszystkiego dobrego dawcy Panu i Bogu, albo Psalmodya polska za dobrodziejstwa Boskie dziękująca, przez jedną najlichszą kreaturę roku pańs. 1693 napisana, a do druku podana roku pańs. 1695; wyd. Kazimierza Józefa Turowskiego, nakł. Wydawnictwa Biblioteki Polskiej, Kraków 1859.

Wydawca: Fundacja Nowoczesna Polska

Publikacja zrealizowana w ramach projektu Wolne Lektury (<http://wolnelektury.pl>) na podstawie tekstu dostępnego w serwisie Wikiźródła (<http://pl.wikisource.org>). Redakcję techniczną wykonał Wojciech Kotwica, a korektę ze źródłem wikiskrybowie. Dofinansowano ze środków Ministra Kultury i Dziedzictwa Narodowego.

Opracowanie redakcyjne i przypisy: Aleksandra Sekuła, Wojciech Kotwica.

Okładka na podstawie: Gaetan Maerten@Flickr, CC BY 2.0

Wesprzyj Wolne Lektury!

Wolne Lektury to projekt fundacji Nowoczesna Polska – organizacji pożytku publicznego działającej na rzecz wolności korzystania z dóbr kultury.

Co roku do domeny publicznej przechodzi twórczość kolejnych autorów. Dzięki Twojemu wsparciu będziemy je mogli udostępnić wszystkim bezpłatnie.

Jak możesz pomóc?

Przekaż 1% podatku na rozwój Wolnych Lektur: Fundacja Nowoczesna Polska, KRS 0000070056.

Dołącz do Towarzystwa Przyjaciół Wolnych Lektur i pomóż nam rozwijać bibliotekę.

Przekaż darowiznę na konto: szczegóły na stronie Fundacji.